

ler sager, der falder ind under fællesskabsrettens område. Der er ikke fra domstolens side fremsat indvending imod udvalgets anbefaling af, at loven ikke bør begrænses til at omfatte den del af domstolens virksomhed, som falder inden for fællesskabsrettens område. Herefter finder Justitsministeriet, at den kommende lovgivning som udgangspunkt bør gælde for al virksomhed (såvel administrativ som juridisk), som udøves af domstolene.

Også udvalgets forslag til udvidelser og begrænsninger i lovens anvendelsesområde kan Justitsministeriet tiltræde, jf. lovforslagets § 1, stk. 2-6, og § 2. Hvad særligt angår undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, (behandling af oplysninger inden for det strafferetlige område) henvises nærmere til det, som er anført nedenfor under pkt. 4.2.5.3.

I overensstemmelse med indstillingen fra 17 af udvalgets 18 medlemmer stilles der ikke forslag om, at forsvarers og politiets efterretningstjeneste skal omfattes af den kommende - generelle - lov om personoplysninger. Principperne for efterretningstjenesternes registrering m.v. vil blive behandlet i det udvalgsarbejde, der er igangsat.

Ligesom udvalget finder Justitsministeriet af principielle grunde ikke at burde tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den behandling, der foretages for Folketinget og institutioner med tilknytning dertil, bør omfattes af lovens regulering. Dette er baggrunden for den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 3. Det bemærkes i den forbindelse, at der under Folketinget er nedsat et udvalg, der har til opgave at undersøge direktivets betydning for Folketinget og institutioner med tilknytning dertil.

4.2.2. Definitioner

4.2.2.1. Gældende ret

Den gældende registerlovgivning indeholder kun i begrænset omfang legale definitioner på registerretlige begreber. I lovgivningen er således kun givet definitioner på begreberne »edb-registre« og »personoplysninger«.

Ifølge lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 2, skal der ved begrebet »edb-registre« forstås registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling. I lovens forarbejder er det forudsat, at de systematiserede oplysninger skal have en vis selvstændig tilværelse for at kunne anses for et register. Der henvises til *betænkningen*, side 51 f.

Ved begrebet »personoplysninger« skal efter registerlovgivningen forstås oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om det forudsætter

kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 3, og lov om private registre § 1, stk. 2. Af forarbejderne til lovene fremgår, at det er tilstrækkeligt, at det er muligt at henvise bestemte oplysninger til bestemte personer, uanset om sammenhængen kun kendes af få indviede eller eventuelt kun én person. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 52 f og 91.

4.2.2.2. Udvalgets overvejelser

I modsætning til den gældende registerlovgivning indeholder direktivet definitioner af en række databeskyttelsesretlige begreber, jf. herved direktivets artikel 2, litra a-h. Direktivet indeholder således legale definitioner af begreberne »personoplysninger«, »behandling«, »register«, »den registeransvarlige«, »registerfører«, »tredjemand«, »modtager« og »samtykke«.

Ud fra EU-lovtekniske hensyn finder udvalget, at samtlige disse definitioner bør indføjes i lovgivningen, og at dette bør ske ved, at ordlyden af definitionerne i lovgivningen knyttes tæt op ad direktivteksten. Herved sikres det, at der ikke kan rejses tvivl omkring implementeringen af bestemmelserne i artikel 2, litra a-h.

Udvalget foreslår dog, at en række af definitionerne gøres kortere og mere præcise end, hvad der følger af direktivet. De eksempler, som er indeholdt i flere af direktivets definitioner, foreslås således ikke indføjede i lovtæksten, idet dette mindsker overskueligheden. I stedet finder udvalget, at der bør tages højde for eksemplerne i bemærkningerne til lovforslaget.

Herudover foreslår udvalget, at der med hensyn til enkelte definitioner anvendes en anden terminologi, end hvad der følger af direktivet. I stedet for begreberne »den registeransvarlige« og »registerføreren« bør der tales om »den dataansvarlige« og »databehandleren«. Der tilsigtes naturligvis ikke herved ændringer i forhold til indholdet af definitionerne i direktivet.

Foruden de i direktivet indeholdte definitioner finder udvalget, at der - for at skabe klarhed omkring rækkevidden af den kommende lov om behandling af personoplysninger - bør gives en legal definition på begrebet »tredjemand«. Der lægges herved vægt på, at dette begreb - som en konsekvens af direktivet - vil skulle indarbejdes i visse af bestemmelserne i loven. Det gælder således både i relation til reglerne om lovens geografiske område, og for så vidt angår reglerne om overførsel af oplysninger til tredjelande.

Om udvalgets overvejelser vedrørende fastlæggelsen af legale definitioner på databeskyttelsesretlige